

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem Mgr. Tomášem Blažkem ve věci

žalobce: **J. V.**
zastoupený advokátem JUDr. Františkem Divíškem
sídlem Velké náměstí 135/19, 500 03 Hradec Králové

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 11. 2022, č. j. KUKHK-36439/DS/2022/Kj,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Městský úřad Rychnov nad Kněžnou (dále jen „správní orgán I. stupně“) shledal žalobce vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), a uložil mu pokutu ve výši 1 500 Kč a povinnost k náhradě nákladů řízení.

2. Uvedeného přestupku se měl žalobce dopustit z nedbalosti tím, že dne 14. 12. 2020 okolo 23:07 hodin řídil na pozemní komunikaci přinejmenším v katastru obce Rychnov nad Kněžnou, na trase ulice Na Sádkách – silnice č. II/319 ve směru jízdy k obci Javornice - parkoviště u letoviska „Studánka“, osobní motorové vozidlo Škoda, registrační značky. Při řízení tohoto vozidla jej ve 23:07 hodin na parkovišti u letoviska „Studánka“ zastavili a kontrolovali policisté Policie ČR, kteří zjistili, že u sebe při řízení neměl řidičský průkaz.
3. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně žalobce podal odvolání, které žalovaný zamítl v záhlaví specifikovaným rozhodnutím.

II. Obsah žaloby

4. Žalobce namítl, že skutková věta v prvostupňovém rozhodnutí a v napadeném rozhodnutí neodpovídá dokazování a skutkovým zjištěním. Žalobce totiž tvrdil a navrhoval důkazy ke skutečnosti, že nejel ulicí Na Sádkách.
5. Z trasy na Google Maps vyplývá, že trasa mezi křižovatkou ulice Na Sádkách, silnicí č. II/319 a letoviskem Studánka měří 3,5 km a jízda vozidlem po této trase trvá 4 minuty. Policisté žalobce zastavili ve 23:07 hod. Zároveň si jej policisté měli všimnout ve 23:05 hod. Již jen toto časování, které se uvádí ve skutkové větě, proto nemůže odpovídat skutečnosti.
6. Ze souřadnic uvedených na straně 9 výpisu z GPS v čase 23:06:58 hod. poté plyne, že se zasahující policisté měli nacházet v obci Jahodov, nikoliv u Letoviska Studánka a již vůbec ne na cestě od křižovatky ulice Na Sádkách a silnice č. II/319. Pokud se v tento čas zasahující policisté nacházeli v obci Jahodov, je výpověď zasahujících policistů o jejich trase po silnici č. II/319, ke křižovatce s ulicí Na Sádkách a o tom, kde spatřili vozidlo řízené žalobcem, jednoznačně vyvrácena. Popis skutku je tedy chybný a nesprávný.
7. Podle žalobce správní orgány nesprávně hodnotily také důvěryhodnost výpovědi zasahujících policistů. Žalovaný měl vycházet z protokolů o výpovědích, které zdejší soud hodnotil již dříve v rozsudku ze dne 22. 12. 2021, č. j. 43 A 1/2021 - 43, a k nimž uzavřel, že nejsou důvěryhodné. Žalobce proto namítl, že výpovědi nemohly být důvěryhodné ani v té části, v níž zasahující policisté uvedli, že žalobce řídil vozidlo po ulici Na Sádkách.
8. Dále žalobce namítl, že zasahující policisté neměli oprávněný a zákonný důvod pro zastavení vozidla.
9. Ačkoliv je oprávnění policisty k zastavení vozidla vymezeno široce, nelze v právním státě připustit, aby zastavení vozidla bylo projevem libovůle. Také k využití oprávnění pro zastavení vozidla dle § 79 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu musí být dán reálný podklad, oprávněný důvod a podezření z protiprávního jednání, jinak k jeho zastavení nemůže dojít. Žalobce k tomu odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 3. 2010, č. j. 5 As 24/2009 - 65, ze dne 27. 8. 2014, č. j. 2 As 35/2014 - 109, a ze dne 9. 8. 2012, č. j. 9 As 52/2012 - 32, a nález Ústavního soudu ze dne 29. 2. 2008, sp. zn. II. ÚS 2268/07. V tomto případě ovšem nebyl žádný objektivní a reálný důvod k zastavení vozidla, které řídil žalobce, jestliže jel řádnou jízdou a dodržoval dopravní předpisy. Rovněž vozidlo bylo bez zjevných závad.

10. Poslední žalobní námitka směřuje proti neprovedení důkazů navržených v průběhu správního řízení.
11. Žalobce navrhl provedení výslechu svědka K. H. za účelem vyvrácení výpovědi zasahujících policistů. Správní orgán I. stupně výpověď neprovedl, ačkoliv k takovému postupu nebyly splněny zákonné důvody. Správní orgán I. stupně nemůže dle žalobce spekulovat, že svědek byl pod vlivem alkoholu, neboť by nejprve musel řádně zjistit, zda tím, kdo měl údajně zasahovat do postupu zasahujících policistů, byl právě svědek H. To ovšem neučinil. Ovlivnění alkoholem nemůže bez dalšího znamenat irelevantnost výpovědi svědka. Zda si svědek skutečnosti pamatuje, v jakém rozsahu a s jakým obsahem, by správní orgán mohl zjistit pouze z jeho výpovědi. Pokud tedy správní orgány neprovedly výpověď svědka K. H., zatížily správní řízení vadou, která vede k nezákonnosti jejich rozhodnutí.
12. Dalším důkazem, jehož provedení žalobce navrhl, je kamerový záznam ze zasahujícího služebního vozidla Policie ČR ze dne 14. 12. 2020 v čase od 22.50 do 23.50 hod. Policie ČR totiž neposkytla GPS záznam o pohybu služebního vozidla s vyznačením na mapě, ale pouze GPS radiolokátoru jednoho ze zasahujících policistů. Není dána žádná jistota o tom, že trasa policejního vozu byla vyznačena v souladu s GPS radiolokátorem. Tvzení policejního orgánu o tom, že v danou chvíli GPS vozidla nebyla funkční, se nejví jako důvěryhodné. Proto žalobce mimo jiné navrhoval, aby si správní orgán vyžádal od Policie ČR potvrzení o závadě GPS a doklad o odstranění závady a dále navrhuje výslech policisty, který zpracovával a odpovídal na žádost správního orgánu ohledně doložení GPS. Tyto důkazní návrhy směřovaly k vyvrácení výpovědi policistů o pohybu vozidla žalobce u obchodu Billa po silnici č. II/319 a v ulici Na Sádkách.
13. Žalobce navrhl, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil, věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a uložil žalovanému povinnost k náhradě nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

14. Žalovaný ve vyjádření k žalobě plně odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde se věcí podrobně zabýval, a rekapituloval dosavadní průběh řízení a související skutkové okolnosti.
15. K námitce týkající se neprovedení výslechu svědka K. H. uvedl, že trasu vozidla prokazují podklady, které jsou založeny ve spisovém materiálu a které byly provedeny jako důkaz - tj. GPS záznam o pohybu zasahujícího policejního vozidla ze dne 14. 12. 2020 od 22:50 až 23:50 hodin a výslechy zasahujících policistů.
16. Policisté v uvedený čas vykonávali dohled nad bezpečností silničního provozu. Vozidlo žalobce následovali kvůli způsobu jeho jízdy. Dané vozidlo přijíždělo ke křižovatce se silnicí č. II/319, delší dobu zde čekalo, byť z žádné strany nepřijíždělo jiné vozidlo, následně odbočilo doprava na silnici č. II/319 a jelo směrem k obci Javornice. Když se k vozidlu přibližovali, vozidlo odbočilo vlevo k letovisku Studánka. Z těchto důvodů policisté pojali podezření, že by se řidič mohl dopouštět protiprávního jednání. Jednalo se tedy o výkon preventivní činnosti Policie ČR v rámci zajištění bezpečnosti silničního provozu.
17. Žalovaný navrhl, aby krajský soud žalobu zamítl jako nedůvodnou.

IV. Posouzení věci krajským soudem

18. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného. Ve věci rozhodoval bez nařízení jednání v souladu s § 51 s. ř. s. Žalobu shledal nedůvodnou.
19. Správní orgány shledaly žalobce vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, neboť dle právní úpravy účinné v době spáchání přestupku žalobce porušil povinnost mít u sebe při řízení řidičský průkaz [§ 6 odst. 7 písm. a) téhož zákona].
20. Žalobce nijak nerozporuje, že při silniční kontrole konané ve výše specifikovaném čase nepředložil policejní hlídce řidičský průkaz. Žalobní námitky se zaměřují především na otázku, zda správní orgány zjistily dostatečně skutkový stav, na jehož základě mohly jednoznačně určit místo spáchání přestupku jako „*ulice Na Sádkách - silnice č. II/319 ve směru jízdy k obci Javornice - parkoviště u letoviska Studánka*“. Žalobce má za to, že skutková věta je v této části chybná a popis skutku tedy neodpovídá shromážděným podkladům, neboť nejel po ulici Na Sádkách. Žalobce dále namítl, že zasahující policisté neměli oprávněný a zákonný důvod pro zastavení vozidla.

IV.A Místo spáchání přestupku

21. Podle § 93 odst. 1 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, *ve výrokové části rozhodnutí o přestupku, kterým je obviněný uznán vinným, se kromě náležitostí podle správního řádu uvede popis skutku s označením místa, času a způsobu jeho spáchání.*
22. V rozsudku ze dne 17. 6. 2015, č. j. 6 As 65/2015 - 43, Nejvyšší správní soud konstatoval, že „[...] *určitost místa spáchání přestupku ve výroku rozhodnutí o přestupku je třeba hodnotit individuálně s přihlédnutím ke konkrétním skutkovým okolnostem daného případu, přičemž je vždy nutné posoudit, nakolik formulace výroku umožňuje či neumožňuje individualizaci skutku z hlediska výše zmíněných zájmů na právní jistotě, zabránění porušení principu ne bis in idem atp.*“
23. Žalobce nejprve při ústním jednání dne 6. 10. 2021 navrhl výslech zasahujících policistů, a to za účelem zjištění, za jakých okolností policisté spatřili jeho vozidlo. Policisté při ústním jednání shodně vypověděli, že si vozidla žalobce všimli při průjezdu poblíž obchodního domu Billa. Vozidlo jelo po ulici Na Sádkách a přijíždělo ke křižovatce se silnicí č. II/319. Na křižovatce delší dobu čekali i přesto, že z žádné strany nepřijíždělo jiné vozidlo. Po odbočení vozidlo pokračovalo směrem k obci Javornice. Poté, co se policisté přiblížili k jeho vozidlu, žalobce odbočil vlevo k letovisku Studánka. Z těchto důvodů nabyli dojmu, že by se řidič vozidla mohl dopouštět protiprávního jednání.
24. Při ústním jednání dne 4. 11. 2021 zástupce žalobce navrhl, aby si správní orgán I. stupně vyžádal od policejního orgánu GPS záznam o pohybu zasahujícího vozidla ze dne 14. 12. 2020 v čase od 22:50 až 23:50. Správní orgán I. stupně si proto vyžádal výpis GPS souřadnic a mapu s vyznačenou trasou jízdy služebního vozidla v požadovaném čase. Policejní orgán uvedl, že výpis pochází z ruční radiostanice Rybář 352, která je vybavena GPS vysílačem a byla přidělena prap. D. S. Záznam trasy na přiložené mapě korespondoval s tvrzeními zasahujících policistů a s dosavadními zjištěními správního orgánu, že se žalobce pohyboval na trase obsažené v popisu skutku.

25. Žalobce následně ve vyjádření k podkladům navrhl provedení dalších důkazů. Konkrétně měl správní orgán I. stupně vyslechnout svědka K. H., který byl spolujezdcem žalobce, a zajistit další důkaz v podobě kamerového záznamu ze služebního vozidla v čase od 22:50 do 23:50 hod.
26. Těmto důkazním návrhům již správní orgán I. stupně nevyhověl. V rozhodnutí poté konstatoval, že provedení důkazu výslechem svědka K. H. vyhodnotil jako nadbytečné, neboť by nepřineslo žádné nové skutečnosti mající vliv na správní řízení o tomto přestupku. Dále uvedl, že již vypořádal rovněž námitku týkající se trasy jízdy. Tuto okolnost považuje ve správním řízení za objasněnou, a proto neprovedl ani důkaz záznamem z kamery zasahujícího vozidla Policie ČR. Tento závěr potvrdil také žalovaný v odvolacím řízení. Protože dospěl k závěru, že o trase jízdy vozidla žalobce není pochyb a byla prokázána dostatečným množstvím podkladů, ani on důkazním návrhům nevyhověl.
27. Krajský soud po prostudování předloženého správního spisu neshledal důvod pro to, aby se od závěrů správních orgánů odchýlil. O místu spáchání přestupku není dle důkazů, které provedl správní orgán I. stupně, žádných pochyb, a také soud považuje za prokázané, že se žalobce pohyboval po trase „*ulice Na Sádkách - silnice č. II/319 ve směru jízdy k obci Javornice - parkoviště u letoviska Studánka*“.
28. Především je třeba uvést, že žalobce navrhl provedení důkazu GPS záznamem o pohybu vozidla poté, co správní orgán na jeho návrh již vyslechl zasahující policisty k okolnostem, za nichž spatřili vozidlo žalobce. Správní orgán I. stupně nicméně vyhověl i tomuto důkaznímu návrhu a od policejního orgánu si vyžádal GPS záznam. Dosud provedené důkazy přitom nadále nenasvědčovaly tomu, že by se žalobce měl pohybovat po jiné trase, než jak ji správní orgán posléze vymezil ve skutkové větě.
29. Žalobce poté uplatnil další důkazní návrhy, kterým již správní orgán nevyhověl. Soud s jeho postupem souhlasí. Provedenými důkazními prostředky správní orgán zjistil skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Bylo by v rozporu se zdravým rozumem požadovat v dané situaci po správním orgánu, aby prováděl další a další důkazy k ověření, zda se žalobce náhodou nepohyboval po jiné trase. Správní orgán dříve učiněným důkazním návrhům vyhověl, avšak z těchto důkazů nevyplývaly ani v náznaku skutečnosti zpochybňující skutkovou verzi prezentovanou policisty. Žalobce navíc sám nepředložil žádné nové důkazy, které by svědčily o odlišném skutkovém ději, ale požadoval po správním orgánu, aby takové důkazy obstaral. Kdyby soud přisvědčil argumentaci žalobce, tak by mu v podstatě umožnil opakovanými důkazními návrhy nedůvodně prodlužovat správní řízení. Z obdobných důvodů nebyl ani žalovaný v odvolacím řízení povinen těmto důkazním návrhům vyhovět. Žalovaný zároveň v napadeném rozhodnutí dostatečně vysvětlil, proč postupoval tímto způsobem. Námitky týkající se neprovedení navržených důkazů proto soud shledal nedůvodnými.
30. Soud nemůže přisvědčit ani tvrzení žalobce, že ze souřadnic uvedených na straně 9 výpisu z GPS v čase 23:06:58 hod. plyne, že se zasahující policisté měli nacházet v obci Jahodov, nikoliv u Letoviska Studánka. Z přiložené mapy, na níž je vyznačen GPS záznam, je zřejmé, kde se vozidlo policistů pohybovalo, a že se jedná o trasu, z níž jednoznačně mohli pozorovat pohyb vozidla žalobce. Tomu nasvědčuje i záznam v čase 23:05, podle něhož se vozidlo policistů pohybovalo u ulice Strojnická, ze které je výhled právě i do ulice Na Sádkách. Za irrelevantní soud považuje odkaz žalobce na trasu na Google Maps,

podle které trvá cesta od ulice na Sádkách k letovisku Studánka čtyři minuty. Žalobce dovozuje, že pokud jej policisté uviděli ve 23:05 hod. a zastavili dle popisu skutku ve 23:07 hod., nemohl se nacházet v ulici Na Sádkách, protože cesta nemohla trvat dvě minuty. Důkaz v podobě výpočtu délky cesty z ulice Na Sádkách k letovisku Studánka na Google Maps však nemůže být relevantní již jen proto, že nebere v úvahu totožnou denní dobu (z hlediska hustoty provozu) a ze své podstaty nemůže vycházet z totožné rychlosti, kterou se v době jednání pohybovala vozidla policistů a žalobce.

31. Ze stejného důvodu soud nepovažuje za nutné provádět výslech „policisty, který zpracovával a odpovídal na žádost správního orgánu ohledně doložení GPS“ (bod 39 žaloby). Výslech tohoto policisty by nemohl přinést další informaci o tom, kde zasahující policisté spatřili vozidlo žalobce, protože tento příslušník Policie ČR nebyl součástí zasahující policejní hlídky. Také tento důkaz je proto nezpůsobilý podat informaci k předmětu sporu v této věci.
32. Při hodnocení relevance uvedených důkazních návrhů soud vycházel mimo jiné z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2017, č. j. 10 As 24/2015 - 71, podle kterého „[d]ospěje-li [soud] k závěru, že správní orgán své povinnosti zjistit skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, dostál, může krajský soud nově uplatněná žalobní tvrzení ve světle takto zjištěného skutkového a právního stavu věci shledat irelevantními (tj. soud zjistí, že s řízením nijak nesouvisí a nejsou pro jeho výsledek podstatná nebo jsou zcela nadbytečná) nebo nevěrohodnými (tj. soud jejich pravdivosti ve světle dostatečně zjištěného skutkového stavu věci neuvěří) a nově vznesené důkazní návrhy k jejich prokázání jako nadbytečné odmítnout. Tyto své závěry však krajský soud musí vždy náležitě odůvodnit.“ Protože soud neshledal, že by o skutkovém stavu (o místě spáchání přestupku) v této věci panovaly důvodné pochybnosti, důkazním návrhům uplatněným v žalobě nevyhověl.
33. Žalobce rovněž namítl, že výpovědi zasahujících policistů jsou nedůvěryhodné, protože jsou v rozporu s listinnými důkazy. Uvedl, že žalovaný při hodnocení výpovědí vycházel z protokolů, které již zdejší soud hodnotil v rozsudku ze dne 22. 12. 2021, č. j. 43 A 1/2021 - 43. Žalobce má tedy za to, že pokud soud konstatoval v tomto rozsudku, že výpovědi zasahujících policistů jsou nedůvěryhodné, nemohou být důvěryhodné ani v té části, v níž policisté tvrdí, že žalobce řídil vozidlo po ulici Na Sádkách. K této námitce soud pouze podotýká, že žalobce nepřipadně směšuje závěry krajského soudu vyslovené v rozsudku č. j. 43 A 1/2021 - 43, s hodnocením výpovědí policistů v nyní projednávané věci. V rozsudku č. j. 43 A 1/2021 - 43 soud hodnotil výpovědi policistů ve vztahu k jinému skutku, kterého se žalobce dopustil dne 8. 10. 2019. Současně se jednalo o odlišné policisty, kteří se zásahu v nyní posuzované věci nijak neúčastnili. Soudu proto není zřejmé, co žalobce odkazem na závěry uvedené v tomto rozsudku zamýšlel prokázat. Námitka nedůvěryhodnosti zasahujících policistů zjevně nemůže být úspěšná.

IV.B Zákonný důvod pro zastavení vozidla

34. Podle žalobce zasahující policisté neměli oprávněný zákoný důvod pro zastavení jeho vozidla. V právním státě pak nelze připustit zastavení vozidla bez oprávněného důvodu, neboť se jedná o zásah státní moci, který musí být opřen o legální oprávnění, jinak by mohlo docházet k jeho šikanóznímu výkonu.
35. Soud se ani v této části žalobní argumentace s žalobcem neztotožnil. Předně je třeba uvést, že žalobcem citované závěry z rozsudků Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8.

2014, č. j. 2 As 35/2014 - 109, a ze dne 11. 3. 2010, č. j. 5 As 24/2009 - 65, nelze bez dalšího použít pro posouzení zákonnosti zastavení vozidla žalobce. Citované rozsudky se totiž týkají odůvodnění výzvy k prokázání totožnosti podle § 63 odst. 2 písm. e) zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, resp. výzvy k podrobení se lékařskému vyšetření dle § 5 odst. písm. f) zákona o silničním provozu.

36. Žalobci lze přisvědčit nanejvýš v tom, že z výše uvedených rozsudků plyne obecný závěr, podle něž postup policisty při výkonu jeho oprávnění nesmí být svévolný či šikanózní. Ke shodnému závěru viz také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2014, č. j. 2 As 35/2014 - 109, podle něž *„[z]ákonnost či oprávněnost pokynu k zastavení si nemůže vyhodnocovat účastník silničního provozu na základě vlastního úsudku, avšak též nelze připustit, aby obecní strážník zastavoval vozidla bez zákonem uvedeného důvodu. Je-li zákonným předpokladem zastavení vozidla podezření z přestupku, pak i subjektivní úvaha zasahujícího strážníka o tomto podezření musí mít nějaký reálný základ. V opačném případě by docházelo ke svévolnému uplatňování veřejné moci bez zákonného podkladu, které by jen těžko mohlo být vynutitelné.“*
37. Soud má nicméně za to, že zasahující policisté měli zákonný důvod k zastavení žalobcova vozidla a nepostupovali svévolně či šikanózně. Prokazatelně jej také zachytili v podkladech navazujících na provedenou silniční kontrolu. Jak plyne již z úředního záznamu sepsaného zasahujícími policisty dne 15. 12. 2020, tedy následující den po silniční kontrole žalobce, hlídka si všimla vozidla, které na hranici křižovatky delší dobu čekalo, přestože po hlavní silnici nic nejelo. Poté, co se hlídka za vozidlem vydala, toto vozidlo odbočilo do slepé ulice k letovisku Studánka. Policisté proto nabyli podezření, že se řidič vozidla chce hlídce ztratit a vyhnout se případné silniční kontrole. Tyto okolnosti jednotliví zasahující policisté potvrdili v rámci jejich svědeckých výpovědí při ústním jednání dne 4. 11. 2020. Shodně také například popsali dobu, po kterou mělo vozidlo na hraně křižovatky čekat.
38. Soud tedy nemá důvodných pochybností o tom, že policisté měli dostatečný a reálný důvod pro to, aby vozidlo žalobce zastavili. Nutno dodat, že žalobce ani neuvedl konkrétní argumentaci, proč by takový důvod neměl být dostačující a omezil se na vágní tvrzení, že jej zasahující policisté kompletně postrádali, resp. že se nejedná o důvod pro zastavení. Ani tato žalobní námitka tedy není důvodná.

V. Závěr a náklady řízení

39. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobcem jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
40. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 30. června 2023

Mgr. Tomáš Blažek v. r.
samosoudce